

Minister Klimatu i Środowiska

DLŁ-WNO.0500.53.2026.AS
4422123.18113164.14686014
Warszawa, 29-06-2026

Dotyczy: Odpowiedzi na interpelację nr 17561 Posła na Sejm RP Pana Roberta Warwasa oraz grupy Posłów

Temat: Problem nadmiernej populacji dzików na terenach zurbanizowanych oraz konieczności jednoznacznego uregulowania zasad finansowania odstrzałów redukcyjnych.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 17561 Posła na Sejm RP Pana Roberta Warwasa oraz grupy Posłów w sprawie nadmiernej populacji dzików, przekazuję odpowiedź w zakresie kompetencji Ministra Klimatu i Środowiska.

Ministerstwo Klimatu i Środowiska zauważa, że obecność dzikich zwierząt, szczególnie dzików, w miastach i na ich obrzeżach staje się coraz większym problemem. Zjawisko to ma charakter powszechny i występuje w wielu miastach w kraju. Do jego głównych przyczyn należą m.in. postępująca urbanizacja, łatwy dostęp do pożywienia, zwłaszcza niezabezpieczonych odpadów komunalnych, przypadki dokarmiania zwierząt oraz stopniowa utrata naturalnej płochliwości zwierząt wobec człowieka. W efekcie problem ma charakter długotrwały, wymagający zarówno bieżących działań ograniczających jego skutki, jak i rozwiązań systemowych.

W zakresie kwalifikacji prawnej oraz zasad finansowania odstrzałów redukcyjnych wskazuję, że zgodnie z art. 33a ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt¹ w przypadku, gdy zwierzęta stanowią nadzwyczajne zagrożenie dla życia, zdrowia lub gospodarki człowieka, w tym gospodarki łowieckiej, dopuszcza się podjęcie działań mających na celu ograniczenie populacji tych zwierząt. Natomiast ustawa – Prawo łowieckie² określa szczególny instrument prawny w postaci decyzji starosty o odłowie, odłowie z uśmierceniem lub odstrzale redukcyjnym zwierzyny, wydawanej w porozumieniu z Polskim Związkiem Łowieckim w sytuacjach szczególnego zagrożenia, również na terenach zurbanizowanych. Odłowy i odstrzały realizowane na podstawie art. 45 ust. 3 ustawy Prawo łowieckie mają charakter interwencyjny i służą eliminowaniu zagrożeń dla bezpieczeństwa publicznego oraz prawidłowego funkcjonowania obiektów produkcyjnych i użyteczności publicznej. Nie stanowią one elementu gospodarki łowieckiej, ani nie mieszczą się w celach łowiectwa określonych w ustawie, a ich istotą nie jest pozyskanie zwierzyny, lecz usunięcie zagrożenia.

¹ Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1580 z późn. zm.).

² Ustawa z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2025 r. poz. 539, z późn. zm.).

Należy zastrzec, że w kontekście zagrożenia epidemiologicznego wirusem afrykańskiego pomoru świń, odłowione dziki nie mogą być przemieszczane³. Jednakże samo brzmienie przytoczonego przepisu jednoznacznie wskazuje, że ustawodawca dopuścił zarówno metody letalne, jak i nieletalne, traktując je jako równorzędne instrumenty realizacji celów określonych w ustawie.

Ministerstwo Klimatu i Środowiska stoi na stanowisku, że działania w przedmiotowym zakresie powinny być kwalifikowane jako zadania własne powiatu, wykonywane przez starostę. Wynika to z analizy przepisów ustawy – Prawo łowieckie. Ustawa wyraźnie wskazuje, które zadania starosty są wykonywane jako zadania z zakresu administracji rządowej. Takiego zastrzeżenia nie zawiera jednak art. 45 ust. 3, co przemawia za uznaniem tych działań za zadania własne powiatu.

Za takim podejściem przemawia również charakter działań, które są podejmowane w sytuacjach zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi oraz bezpieczeństwa mienia i infrastruktury. Mieszczą się one tym samym w sferze zadań powiatu w zakresie porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli. Warto również zauważyć, że inne kompetencje starosty wynikające z ustawy – Prawo łowieckie, takie jak wydawanie zgody na czasowe przetrzymywanie zwierzyny w celu leczenia czy zezwoleń na hodowanie chartów, dotyczą ochrony przyrody i bezpieczeństwa publicznego. Pokazuje to, że nie wszystkie działania związane ze zwierzyną mają charakter zadań z zakresu gospodarki łowieckiej.

Jednostki samorządu terytorialnego powinny w szczególności podejmować działania zapobiegające występowaniu dzików w miastach. Zalicza się do nich właściwe zabezpieczanie odpadów komunalnych, eliminowanie miejsc łatwego dostępu do pożywienia, prowadzenie kampanii edukacyjnych wśród mieszkańców, stosowanie środków odstraszających (np. ogrodzeń, zapachowych repelentów), odpowiednie kształtowanie terenów zielnych, a także planowanie przestrzenne ograniczające atrakcyjność przestrzeni miejskiej dla dzikich zwierząt. Działania te powinny być elementem szerszej polityki zmierzającej do minimalizowania sytuacji sprzyjających bytowaniu zwierząt na terenach zurbanizowanych.

Odnosząc się do pytania dotyczącego monitorowania sytuacji przez MKiŚ informuję, że tematyka postępowania ze zwierzętami na obszarach zurbanizowanych była przedmiotem posiedzenia *Zespołu do spraw zmian systemowych w łowiectwie*. Zespół stanowi organ pomocniczy Ministra Klimatu i Środowiska, którego zadaniem jest wypracowanie rekomendacji do zmian przepisów prawa w zakresie łowiectwa. Ministerstwo Klimatu i Środowiska będzie kontynuowało działania zmierzające do doprecyzowania regulacji prawnych oraz usprawnienia współpracy pomiędzy administracją rządową i samorządową w opisanym zakresie.

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

³ Zakaz przemieszczania dzików wynika z postanowień przyjętych na poziomie Unii Europejskiej, tj. bezpośrednio z przepisów art. 48 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2023/594 z dnia 16 marca 2023 r. ustanawiającego środki szczególne w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń.

Mikołaj Dorożala
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM